

mu nie schodzi, 'wszystkiego ma w brod, (po dostatku).

Broda. 1) Barth am Kinne. 2) Barth, Kinn. 3) Barth den man balbiert. 4) ein hårtiger Mann. 1) barbe; de grands poils au menton. 2) barbe, menton. 3) barbe, poil qu'on fait. 4) barbon.

§ 1) broda nie czyni mądrego, *prov.* brody dość, by tyle rozumu, *prov.* broda rozdwoiona. 2) włosami ieszcze gładkiey nie okrywał brody; włosy się sypią na brodzie; gładka mię pod brodę. 3) golić brodę; broda ogolona; ieszcze broda nie urosła.

broda do pasa; długa broda. ein langer Barth. barbe à triple étage; barbe in folio.

koźia broda. 1) Barth eines Bocks. 2) Bocksbarth, ein Kraut. 1) barbe de bouc. 2) barbe de bouc une plante.

Brodacz, Brodal, Brodaty. hårtiger Mann. barbon; homme qui porte une barbe. § nie każdy brodaty jest mądry.

Brodaty, *adj.* hårtig, gebårtet. barbu, qui a une barbe.

Brodawczaty. warzig. plein de poireaux, de verrues.

Brodaweczka. ein Wårzlein. petit poireau.

Brodawka. 1) eine Warze. 2) Warze an der Brust. 1) poirreau, verrue. 2) mamelon; bouton, bout de téton. § 1) brodawki ma na twarzy; brodawka wisząca; brodawkę zerznąć, wygładzić. 2) brodawka u piersi.

brodawka żrzebięcia. hangende Warze an der Stirne eines Fohlens. verrue pendante au front d'un poulain.

brodawka albo cycek na kózicy sży. Warze am Halse einer Ziege. mamelle qui pend du cou des chèvres.

Brodawnik źiele. (*verrucaria*) Wargens-Kraut, Sonnenwende, Krebs-Kraut. herbe aux verrues; verrucaire.

brodawnik kamień drogi. Sonnenwende-Jaspis, er ist grünlicht und hat kleine rothe Fleckchen. heliotrope m. pierre précieuse de couleur verdâtre marquée de taches de sang.

Brodka. ein Wårtschen. petite barbe.

Brodnica. Strassburg Stadt in Polnisch-Preussen. Brodnice ville de la Prusse Polonoise.

Brodowina. Sand-Banc. bas-fond, banc; banc de sable. § tu brodowina, tam Syreny.

Brodzę. 1) waten im Wasser. 2) schwimmen im Blut. 1) guér. 2) nager dans le sang. § 1) brodziłem po wodzie.

2) brodzili w winie; brodził we krwi braterskiey.

Brodzisty, brod mający. da durchzuwarten ist. guéable.

Brog. Fein, Feimenberg; jugespizter Schöber von Garben unter einem Stroh-Dach.

* 2) Berg, Haufen Steine, Gewehr. 3) Mathem. ein Kegel. 1) gerbier, meulon; tas de gerbes élevé en forme pyramidale & couvert d'un toit de paille. * 2) monceau, amas, pile, tas.

3) *matém.* un cone.

Broię, *i, it.* 1) toben, böses ausüben, aufrichten. 2) Poffen treiben. 1) enrager; tempêter; faire le diable à quatre; faire le méchant; commettre des défors. 2) folâtrer, faire de petites folies. § 1) co pobroiwszy z Państwa uiechał; strasznie tam nieprzyjaćiel broi.

ladaco broic. nárvisches Zeug machen. faire le fou.

Marzec broi. der Merz tobet, ist ungestüm und ungesund. Mars a son poison & venin; Mars est venteux.

broię psotę. Muthwillen stiften. faire une malice.

* Brok, *vid.* Szrot.

Brokadya, złotogłow. Brocad ein Zeug. brocard une étofe.

Broni, *f.* oręze Waffen, Gewehr. arme. § bron biała, śiećista bron do szermowania.

mieć się do bron. zu den Waffen greifen. prendre les armes.

bron od się rzucić. das Gewehr strecken, sich ergeben. mettre bas les armes; se rendre; rendre les armes.

Brona. 1) eine Egge. 2) ein Thor. 1) la herce de laboureur. 2) grande porte. § 1) bronami włoczą; perz bronami zgrabiony; broną uwlec. * 2) bronę (bramę) otworzyć.

Broniciel. Vertheidiger, Beschüser. défenseur, protecteur. § broniciel przeyścia; broniciel to moy.

Bronię. 1) vertheidigen. 2) beschützen. 3) wehren, verwehren. 4) vertheidigen, behaupten. 5) Gerichtsw. defendiren, vertreten. 1) défendre. 2) protéger, soutenir. 3) défendre, empêcher, faire défense de qu. ch. 4) défendre, soutenir une opinion. 5) *droit*: défendre, prendre la cause de qu. § 1) dobrze bronil fortocy od nieprzyjaćiela. 2) Bog śierot bronil. 3) bronil przystępu komu. 4) bronil do upadkcy naukę swoię. (nauki swoiey) 5) patron dobrze bronil wdowy.

bronię się. 1) sich vertheidigen, sich wehren.